

Τι δουλειά έχει ο "πράσινος" Χρυσοχοΐδης στην κυβέρνηση Μητσοτάκη;

13/Ιουλ/2019 08:38

Του Μανόλη Καψή

Δεν ξέρω πόσοι ξεπλάγησαν, αλλά ο Κυριάκος Μητσοτάκης το είχε πει σε ανύποπτο χρόνο. Ότι θα συνεργαστεί με "πρόσωπα από άλλους πολιτικούς χώρους, χωρίς να υπάρχει προγραμματική συμφωνία". Μόνο ότι το μικρό του αρχίζει από Μ και το επίθετο από Χ δεν είχε πει.

Σίγουρα πάντως και αυτοί που ξεπλάγησαν, ακόμα και αυτοί που ενοχλήθηκαν από τη "μετακόμιση" του Μιχάλη Χρυσοχοΐδη -κάνοντας το διαμέρισμα ΚΙΝΑΛ να δείχνει ακόμα πιο άδειο από στελέχη πρώτης γραμμής- αναγνωρίζουν στον υπουργό Δημοσίας Τάξεως, όπως λέγαμε παλιά, πριν ο Γιώργος Παπανδρέου θεωρήσει ότι η Τάξη δεν συνάδει με την κεντροαριστερά -αν μη τι άλλο-, τις εξαιρετικές διαχειριστικές του ικανότητες.

Τηναποφασιστικότητά του, τη μεθοδικότητα, την εργατικότητα -το έδειξε η τελευταία του αποστολή στη Χαλκιδική, όπου μετέβη οδικώς στη διάρκεια της νύχτας, για να ξεκινήσει νωρίς το πρωί τις συσκέψεις και να μην είναι αναγκασμένος να περιμένει την πρωινή πτήση- και την προσήλωση στους στόχους του, ακόμα και όταν έχουν πολιτικό κόστος.

Έχει θέση όμως ο Μιχάλης Χρυσοχοΐδης -υπουργός του Κώστα Σημίτη και Γραμματέας του ΠΑΣΟΚ- στη Νέα Δημοκρατία του Κυριάκου Μητσοτάκη; Αν για τον Κυριάκο Μητσοτάκη είναι μια πολύτιμη μεταγραφή, που του ανοίγει μια γέφυρα με το κέντρο και την κεντροαριστερά και του επιτρέπει να προωθήσει την ατζέντα του περί της Ασφάλειας, χωρίς να κατηγορηθεί για τον παραδοσιακό δεξιό αυταρχισμό, η απόφαση του ίδιου του κ. Χρυσοχοΐδη θέλει διευκρίνιση. Εγκατέλειψε τις ιδέες του για χάρη της υπουργικής καρέκλας;

Ορισμένοι παλαιοί του σύντροφου τον χαρακτήρισαν -ορισμένοι χωρίς εμπάθεια είναι αλήθεια- επαγγελματία υπουργό. Έναν επαγγελματία της πολιτικής, που προσφέρει δηλαδή τις τεχνοκρατικές υπηρεσίες του στην εκάστοτε κυβέρνηση, ανεξαρτήτως χρώματος. Είναι αυτή η εξήγηση ή είναι αυτή η μόνη εξήγηση;

Αν και ο ίδιος προφανώς και πρέπει να δώσει μια απάντηση, η "αποϊδεολογικοποίηση" της μετακίνησης Μιχάλη Χρυσόχοϊδη τον αδικεί.

Οπολιτικός χώρος που εκπροσωπεί ο νέος (και παλιός) υπουργός Προστασίας του Πολίτη, ο πάλαι ποτέ χώρος των "εκσυγχρονιστών" του ΠΑΣΟΚ, είναι πλέον ορφανός. Σίγουρα δεν εκπροσωπείται από το σημερινό ΚΙΝΑΛ, που δίνει την εντύπωση ότι δίνει μια μάχη χαρακωμάτων στο όνομα των "κολλημένων" με την Αλλαγή και υπέρ ενός ένδοξου παρελθόντος. Σίγουρα, πολύ δύσκολα συνδυάζει κανείς το σημερινό ΚΙΝΑΛ των "apparatchik", με το σχέδιο των μεταρρυθμίσεων και των αλλαγών, που αποτελούσαν τη σημαία του ρεύματος Σημίτη. Η ρήξη της Φώφης Γεννηματά με τον Ευάγγελο Βενιζέλο συνιστά κατά κάποιον τρόπο και το συμβολικό τέλος της συνύπαρξης των δύο τάσεων.

Ορισμένοι εκπρόσωποι του ρεύματος, αντιδεξιάς κοπής, στράφηκαν προς τον ΣΥΡΙΖΑ, θεωρώντας -όχι άδικα- ότι αυτός αποτελεί πλέον τον βασικό εκπρόσωπο της κεντροαριστεράς. Προσδοκώντας, αδικώς, ότι ο νέος ΣΥΡΙΖΑ που σχεδιάζει ο κ. Τσίπρας θα έχει ολοκληρώσει οσονούπω την εκμάθηση των στοιχειωδών κανόνων της Δημοκρατίας και θα έχει ξεπεράσει τις παιδικές ασθένειες της αριστεράς. Ότι θα αφήσει πίσω του τον διχαστικό λόγο και τον ανορθολογισμό, την αλλεργία για τον οικονομικό φιλελευθερισμό, και θα μετατραπεί σε ένα σοσιαλδημοκρατικό κόμμα, ευρωπαϊκού τύπου. Θα απογοητευθούν.

Τα πρώτα δείγματα των αντιδράσεων του ΣΥΡΙΖΑ στις κυβερνητικές αποφάσεις δεν μοιάζουν με αυτό που έχει υποσχεθεί ο κ. Τσίπρας για προγραμματική αντιπολίτευση. Μάλλον με υστερική αντιπολίτευση μοιάζουν.

Ο Κυριάκος Μητσοτάκης, από την πλευρά του, χωρίς να χρησιμοποιήσει ποτέ τον όρο "εκσυγχρονισμός", έκανε προεκλογική καμπάνια και εξελέγη πρωθυπουργός, με την υπόσχεση της ανάπτυξης αλλά και των μεταρρυθμίσεων. Δεν δίστασε να ανοίξει θέματα ταμπού, όπως το άσυλο και τα μη κρατικά πανεπιστήμια, την ιδιωτική ασφάλιση αλλά και τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στη διαχείριση του δημόσιου. Έφθασε στο σημείο να θίξει ακόμα και τον αριθμό των προσλήψεων στο δημόσιο, με τους εκπροσώπους του ΣΥΡΙΖΑ να ζητούν φυσικά όλο και περισσότερους δημοσίους υπαλλήλους. Το πελατειακό κράτος, που έλεγε -αν θυμάστε- ο κ. Σημίτης.

Από πολλές απόψεις δηλαδή, ο Κυριάκος Μητσοτάκης είναι πολύ πιο κοντά στο εκσυγχρονιστικό σχέδιο, απ' ό,τι οποιοδήποτε άλλο κόμμα, με εξαίρεση ίσως το Ποτάμι.

Η "μετακόμιση" συνεπώς του Μιχάλη Χρυσόχοϊδη δεν πρέπει να ξενίζει. Όσο και αν ο νέος υπουργός οφείλει να διευκρινίσει την επιλογή του, με τα δικά του λόγια.

Διαβάστε το άρθρο στο [Capital.gr](https://www.capital.gr)